

Република Србија
УПРАВНИ СУД
1 У. 10765/15
07.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца М. М., држављанина М., чији је пуномоћник Р. Ђ., дипл. правник невладине организације Ц. за з. и п. т. а. из Б., ул. бр., по овлашћењу привременог старатеља дип. спец. педагога Г. С. из Центра за Л., поднетој против решења Комисије за азил број: од 25.05.2015. године, у предмету азила, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Комисије за азил, број Аж-.... од 25.05.2015. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда 21 У. 15736/13 од 09.03.2015. године, одбијена је жалба М. М. изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије - Одсека за азил, број од 30.05.2013. године. Наведеним ожалбеним решењем, у ставу I диспозитива, одбачен је захтев за азил у Републици Србији држављанина М. М. М., од оца К. и мајке С., рођеног.... .. године у Г., С., Србија, ставом II диспозитива обавезан је именовани да, уколико нема други основ за боравак на територији Републике Србије, исту напусти у року од 3 дана од дана правноснажности тог решења и Одсеку за азил врати личну карту за лице које тражи азил број, док је у ставу III диспозитива тог решења наведено да трошкова поступка није било.

У тужби поднетој Управном суду дана 17.07.2015. године, преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога. Истиче да тужена Комисија за азил у поновљеном поступку није поступила у складу са правним схватањима суда и примедбама изнетим у пресуди 21 У. 15736/13 од 09.03.2015. године, те да је у потпуности занемарила примедбу суда у погледу поступка да на последњој усменој расправи тужилац није могао бити саслушан на начин да се ради о здравој особи која нема дијагнозе ни терапије које овде тужилац има. Указује да тужени није поништио решење Одсека за азил, број од 30.05.2013. године и предмет вратио на поновни поступак, што сматра да је једино било исправно, а у ком поступку би се поново ценила способност тужиоца да буде саслушан и да да исказ. За случај да ментално здравље тужиоца не би

дозволило поновно саслушање, сматра да би Канцеларија за азил морала да одложи спровођење саслушања све док се ментално здравље тужиоца не поправи, а како је то предвиђено чланом 14. Директиве 213/32/ЕУ Европског парламента и Већа о заједничким поступцима о признавању и одузимању међународне заштите, у складу са којом се мора тумачити начело бриге о лицима са посебним потребама из члана 15. Закона о азилу. Насупрот томе, истиче да се тужени у поновљеном поступку упустио у разматрање изјаве - изнетих разлога прогона овде тужиоца, док је суштина предметног управног спора у томе да се не може узети као правно релевантна изјава човека за кога је утврђено да има очигледне менталне сметње и проблеме са менталним здрављем, дата на саслушању од 22.05.2013. године. С тим у вези, поново указује да је дана 20.12.2012. године дат упут за амбулантно-специјалистички преглед тужиоца од стране Здравствене станице Б.К., на основу кога је дана 24.12.2012. године донет извештај лекара специјалисте којим су тужиоцу успостављене дијагнозе и ... и преписани лекови, које терапије се тужилац није придржавао управо због тога што болује од наведене дијагнозе ... и склон је употреби и узимању веће дозе лекова. Због очигледних менталних сметњи и проблема са менталним здрављем, односно с обзиром да се ради о лицу које није способно да се стара о својим правима због лошег психичког стања у којем се налази, стручни тим Службе за заштиту одраслих и старих лица Центра за социјални рад у Л. дана 08.03.2013. године донео је закључак да се тужиоцу постави привремени старатељ у поступку утврђивања статуса избеглице пред органима Републике Србије и у управном спору пред Управним судом, а решењем Центра за социјални рад Л., број од 22.03.2013. године тужиоцу је постављен привремени старатељ. Сагласно напред наведеном, сматра да је јасно да је тужилац лице које није процесно способно, односно лице које није могло само предузимати радње у управном поступку, па ни давати изјаве, а због чега му је решењем Центра за социјални рад Л. постављен привремени старатељ. Сходно изнетом, истиче да је јасно да се ради о лицу са посебним потребама које тражи азил, на које се има применити начело бриге о лицима са посебним потребама из члана 15. Закона о азилу, што је првостепени орган пропустио да учини, а тужени такву повреду пропустио да отклони решењем. Насупрот утврђеном у пресуди Управног суда 21. У. 167367/13 од 09.03.2015. године, да је тужилац лице које очигледно има менталне сметње и проблеме са менталним здрављем, што показују извештај лекара специјалисте психијатра, тужени оспореним решењем то доводи у питање налазећи да је постојање менталних сметњи "мишљење пуномоћника" и да "пуномоћник није компетентан да у жалби даје оцене о психичко-менталном здрављу за тражиоца азила", па даље доводи у сумњу да је тужилац, као лице са дијагностификованим менталним поремећајима, лице са посебним потребама и да се на њега има применити члан 15. Закона о азилу. Сагласно изнетом, сматра да су првостепени и другостепени орган погрешно утврдили чињенично стање у погледу разлога прогона тражиоца азила, заснивајући сопствене одлуке на информацијама прикупљеним кроз саслушавање човека са тешким психичким стањем, који узима вишеструко веће дозе лекова од прописаних, који има халуцинације и психичка обољења која га спречавају да равноправно учествује у службеним радњама и даје веродостојне исказе. Са тих и других разлога ближе изнетих у тужби, предложио је да суд тужбу уважи и да пресудом сам реши ову управну ствар.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), решио спор без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, као и да је законитост оспореног решења суд могао да цени на основу стања списка предмета без одржавања јавне расправе.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је, након разматрања навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Наиме, оспорено решење донето је у извршењу пресуде Управног суда 21 У. 15736/13 од 09.03.2015. године, којом је поништено решење Комисије за азил, број Аж-..... од 13.08.2013. године и наложено надлежном органу да у поновном поступку одлучивања по жалби отклони повреду правила поступка, учињене пред првостепеним органом предвиђене чланом 199. став 2. Закона о општем управном поступку, с тим што ће у поновном поступку имати у виду одредбу члана 15. Закона о азилу, као и утврђено из стања у списима да је тужилац лице које очигледно има менталне сметње и проблеме са менталним здрављем, а што показују извештаји лекара специјалисте (психијатра), да на последњој усменој расправи тужилац није могао да буде саслушан на начин као да се ради о здравој особи која нема дијагнозе ни терапије које овде тужилац има, као и да тужени орган у оспореном решењу није образложио од каквог је утицаја на решавање траженог права чињеница да је тужилац потпуно или делимично лишен пословне способности, већ је у образложењу оспореног решења истакао да првостепени орган није у спроведеном поступку поступио супротно одредби члана 15. Закона о азилу, јер је Комисија за азил увидом у записник са усмене расправе утврдила да тужилац ниједном речју није поменуо да је имао било каквих здравствених проблема или да је психијатријски лечен или хоспитализован у Македонији. Како је напред наведено истицано и у жалби од 15.06.2013. године, наложено је туженом органу да отклони и повреду правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку којом је прописано да у образложењу другостепеног решења морају се оценити и сви наводи жалбе, ако је првостепени орган у образложењу свог решења правилно оценио наводе који се у жалби износе, другостепени орган се може позвати на разлоге првостепеног решења, а који процесно-правни услов у конкретном случају није испуњен.

Одредбом члана 15. Закона о азилу ("Службени гласник РС", бр. 109/2007) прописано је да у поступку азила водиће се рачуна о специфичној ситуацији лица са посебним потребама која траже азил, као што су малолетници, лица потпуно или делимично лишена пословне способности, деца одвојена од родитеља или старатеља, особе са инвалидитетом, старе особе, труднице, самохрани родитељи са малолетном децом и лица која су била изложена мучењу, силовању или другим тешким облицима психолошког, физичког или сексуалног насиља.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган побијано решење донео не уважавајући примедбе изнете у пресуди Управног суда, на које поступање по пресуди га обавезује одредба члана 69. став 2. Закона о управним споровима, с обзиром да у поновном поступку, а приликом оцене испуњености услова за примену одредбе члана 15. Закона о азилу у односу на тужиоца, тужени орган није узео у обзиром чињеницу да је тужилац лице које има менталне сметње и проблеме са менталним здрављем и да на усменој расправи од 22.05.2013. године тужилац није могао да буде саслушан на начин као да се ради о здравој особи која нема дијагнозе ни терапије које овде тужилац има. Ово посебно имајући у виду и да је у решењу Центра за Л. број: од 22.03.2013. године, којим је тужиоцу постављен привремени старатељ, као разлог наведено то што се ради о лицу које није способно да се стара о својим правима због лошег психичког стања у ком се налази, а што доводи у сумњу пословну способност тужиоца, односно могућност тужиоца да да правно релевантан исказ. Како се тужени орган у поновном поступку није придржавао изнетих примедби у пресуди суда, то овакво понашање туженог органа има за последицу поништај донетог решења.

Тужени орган ће у поновном поступку одлучивања по жалби дати јасну и потпуну оцену свих жалбених навода у смислу цитираних одредаба Закона о азилу и на основу такве оцене одлучити о садржини и обиму права које тужиоцу припада у складу са законом, водећи притом рачуна да је одлучивање управних органа у овој ствари у непосредној вези са остваривањем права тужиоца на заштиту основних људских права и слобода прокламованих Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и Протоколима који су уз Конвенцију донети, а који представљају саставне делове правног поретка Републике Србије.

Налазећи да је доношењем оспореног решења очигледно повређен закон на штету тужиоца због непридржавања раније пресуде 21 У. 15736/13 од 09.03.2015. године, суд је поднету тужбу уважио и понишио оспорено решење.

Управни суд је оценио да није основан захтев тужиоца да суд, сагласно одредби члана 43. став 1. Закона о управним споровима, одлучује у овој ствари доношењем пресуде у спору пуне јурисдикције будући да, по налажењу суда, природа ове ствари и утврђено чињенично стање не пружају поуздан основ за то.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона, при чему је тужени орган дужан да донесе ново и на закону засновано решење, везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка изнетим у овој пресуди, као и у пресуди Управног суда 21 У 15736/13 од 09.03.2015. године, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 07.10.2015. године, 1 У. 10765/15

**Записничар
Гордана Војновић, с.р.**

**Председник већа-судија
др Јадранка Ињац, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР